

Kaksi promootiokulkuetta

Seisoin alkukesästä 1990 Aninkaistenkadulla teatterista lainatuissa vaatteissa. Oli Turun yliopiston 350-vuotisjuhlat ja promootiokulkue järjestäytyi konserttisalin edustalla. Ihailimme kuningatar Silviaa, joka promovoitiiin kunniatohtoriksi. Hän oli loukannut jalkansa ja joutui kipsin vuoksi ajamaan ohitsemme avoautolla. Kun promovoidut tohtorit jo astelivat mäkeä alas, oli meidän vuoromme liittyä joukon hännille historiallisena kulkueena.

En ymmärtänyt tohtorikulkueen hienoja nyansseja, sillä olin tullut opiskelemaan vasta äskettäin. Tiesin kyllä tohtorin, mutta en tainnut ymmärtää sanan sisältöä kovinkaan syvällisesti. Lisäksi vuoden 1640 Turun akatemian vihkiäisiä jäljitellyt historiallinen kulkue vei huomioni. Kulkueeseen oli valittu lähinnä historian laitoksen henkilökuntaa ja opiskelijoita. Pitihän minun kaupungin pormestarin Hans Gutthrien hahmossa olla armollinen ja tervehtiä katujen rahvasta!

Päivä oli sateinen, mutta turkulaiset olivat silti pakkautuneet katujen varsille niin, että ahtaimmissa käännteissä tuomiokirkolla kulkueelle jäi vain kapea kujanne. Tohtorit marssivat tuomiokirkkoon juhla jumalanpalvelukseen ja me historialliset henkilöt jatkoimme suurtorille viihdyttämään kansaa. Mielsin päivän meidän päiväksemme ja tohtorit saivat siinä vain sivujuonteen osan. Ajatus jäi kuitenkin itämään ja päätin, että haluan vielä joskus astella kulkueen etuosassa tohtorina.

Väittelin tohtoriksi miltei päivälleen vuosi sitten 14.5.2016. Työtoverini kysyi, aionko osallistua tohtoripromootioon. Hän lisäsi, että minun kuuluisi ehdottomasti tehdä niin, sillä päivä olisi ikimuistoinen. Olen ollut vuosien varrella uskollisesti katsomassa kulkuetta tuomiokirkon läheisyydessä.

Viime toukokuusta olen odottanut enenevässä määrin, että pääsisin siihen itse. Nyt on jo perhosia vatsassa. Olen analysoinut olotilaani ja todennut, että en sentään jännitä promootiopäivää. Kyse onkin siitä, että odotan sitä suurella innolla. Vuosien prosessi on tulossa päätökseensä perjantaina 26.5.2017. Nykyisin tiedän senkin, mitä tohtori merkitsee ja millaisen tien kulkueeseen osallistujat ovat jo astelleet.

Akateemiset juhlat ovat aina toimineet sosiaalistamisen hengessä. Niissä seurustelemalla on luotu uusia verkostoja. Tohtoripromootion tanssiharjoituksissa, miekanhiojaisissa, juhlaillallisilla ja tanssiaisissa tämä tulee toistumaan jälleen. Itselleni aktin jälkeinen kulkue ja siihen liittyvä juhla jumalanpalvelus ovat kuitenkin koko juhlallisuuksien tärkein osa, sillä ne osoittavat näkyvästi Turun kaupungin ja yliopiston saumatonta yhteyttä.

Juhlakulkue julistaa turkulaisille yliopistossa tehtävän työn merkitystä varsin näkyvällä tavalla. Se on konkreettinen osoitus siitä, että me promovoitavat olemme osa Turkua. Vuoden 1990 promootio osoitti sen, että myös turkulaiset ovat kiinnostuneita yliopistostaan. Onneksi Ilmatieteenlaitos lupaa sadetta vain aamupäivälle. Bussikuljetus olisi katastrofi unelmalleni kulkueesta!

Kirjoittaja on Suomen historian tutkija